

Psalmul 137

**Pe malurile râurilor Babilonului,
ședeam jos și plângeam
când ne aduceam
aminte de Sion.**

**În sălciile din
ținutul acela ne
atârnaserăm harpele.**

**Căci acolo, biruatorii
noștri ne cereau
cântări și asupritorii
noștri ne cereau**

bucurie zicând:

**„Cântați-ne câteva din
cântările Sionului!”**

**Cum să cântăm
noi cântările Domnului
pe un pământ străin?**

**Dacă te voi uita,
Ierusalime,**

să-și uite dreapta mea destoinicia ei!

**Să mi se lipească limba de cerul gurii,
dacă nu-mi voi aduce aminte de tine, dacă nu
voi face din Ierusalim culmea bucuriei mele!**

**Adu-Ți aminte, Doamne, de copiii Edomului,
care, în ziua nenorocirii Ierusalimului,
ziceau: „Radeți-l, radeți-l din temelii!”**

**Ah! fiica Babilonului, sortită pustirii,
ferice de cine-ți va întoarce la fel
răul pe care ni l-ai făcut!**

**Ferice de cine va apuca pe pruncii tăi
și-i va zdrobi de stâncă!**